

TO KILL FOR

Van Chinouk Thijssen zijn bij Clavis verschenen:

Fataal Spel

Truth or Dance 1. Truth or Dance

Truth or Dance 2. Break a Leg

Truth or Dance 3. Dance or Die

Dubbelleven

Je hebt één nieuwe volger

Museumnacht

Street Academy 1. To Lie For

Lúcia Flores en de vloek van de aaskevers

Lúcia Flores en de behekste kermis

Lúcia Flores en de mysterieuze cadeautjesfabriek

—

Wil je weten wat de triggerwarnings van dit boek zijn?

Ga dan naar bladzijde 178.

—

Chinouk Thijssen

Street Academy 2. To Kill For

© 2024 Clavis Uitgeverij, Hasselt – Amsterdam – New York

Omslagontwerp: Clavis Studio

Trefw.: thriller, moord, dans, concurrentie

NUR 285

ISBN 978 90 448 5152 6 (regular edition)

ISBN 978 90 448 5572 2 (limited edition)

D/2024/4124/185 (regular edition)

D/2024/4124/215 (limited edition)

Alle rechten voorbehouden

www.clavisbooks.com

www.chinoukthijssen.com

CHINOUK THIJSSSEN .

Talk
for
Street
Academy

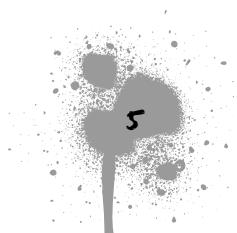

STREET
ACADEMY
#2

~~PLAYLIST~~

I Believe – Yolanda Adams
I Don't Like You (Nick Thayer Remix) – Eva Simons
I Am the Best – 2NE1
Money in the Bank – Swizz Beatz
The Rain (Supa Dupa Fly) – Missy Elliott
Do It Like This – Daphne Willis
Bounce – Timbaland
Level Up (Remix) – Ciara ft. Missy Elliott & Fatman Scoop
Stand Still – Step Up: High Water ft. Poo Bear
No Diggity – Blackstreet ft. Dr. Dre & Queen Pen

Hoofdstuk 1

Shay

I believe I can

I believe I will

I believe I know my dreams are real

I believe I'll chant

I believe I'll dance

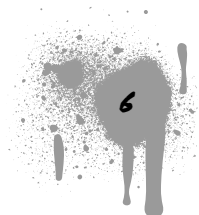
I believe I'll grow real soon and

That is what I do believe

Terwijl 'I Believe' van Yolanda Adams hard door de speakers van het bijna lege crematorium klinkt, zijn er op het scherm voor ons foto's van Tatum te zien. Van haar als baby tot een paar weken geleden. Van onze vriendengroep, van haar dansend, tijdens optredens of in haar slaapkamer, van haar samen met haar moeders ... Taat lacht ons tegemoet, en de tranen stromen over mijn wangen.

Never mind what people say

Hold your head high and turn away

*With all my hopes and dreams
I will believe
Even though it seems it's not for me
I won't give up
I'll keep it up
Look into the sky
I will achieve all my needs
I will always believe*

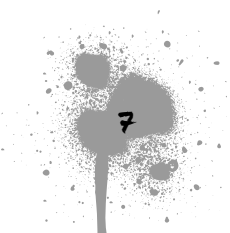
Maeve en Gigi trekken het ook niet meer. Onze luide snikken echoën door de witte ruimte met zwarte stoelen. Het is hier heel klein, niet te vergelijken met de kerk waar Melody Ramos haar afscheid kreeg. Na alle nieuwsberichten in de media de afgelopen week was het wel duidelijk dat er niet veel mensen zouden komen. Zelfs de rijen stoelen op de vide – een soort balkon, maar dan binnen – zijn allemaal leeg.

Bijna iedereen is naar de begrafenis van Janske toe, in dezelfde kerk als Melody. Ze zien Tatum als een moordenaar. Zij zou Janske vermoord hebben. Vastgehouden, gemarteld en gedood.

Maar dat is niet zo. Het is niet waar. Allemaal leugens. Degene die dat op zijn geweten heeft, heeft alles perfect in scène gezet, zodat iedereen erin zou trappen.

Ik vind het vreselijk dat ze Tatum zo zien. En ik mis haar. Elke dag zonder mijn beste vriendin voelt zwaar. Alsof het allemaal geen zin meer heeft.

Het lied, dat bijna afgelopen is, doet me denken aan *Honey*, een van onze favoriete films. De boodschap van het nummer betekent zoveel voor ons allemaal. We zouden onze dromen waarmaken, als

we er maar echt in geloofden. En dat deden we. Dat deed Tatum. Ze had geloof voor tien. Ze zou een van de beste streetdancers van het land worden, en daarna de hele wereld veroveren. Dat stond in de sterren geschreven.

Yolanda Adams stopt met zingen, en het scherm wordt weer donker. Vanbinnen voel ik me net zo leeg.

Een van Tatum's moeders komt naar voren, vouwt een A4'tje open, kucht, neemt een slok water en begint in de microfoon te praten. 'Tatum was het liefste kind dat mijn vrouw en ik ons konden wensen,' zegt ze met schorre stem. 'Ze ... Ze was zachtaardig, zorgzaam, ambitieus ...' Ze slikt. 'Tatum had veel in haar mars. Er stond haar een mooie toekomst te wachten.' Een traan glijdt langzaam over haar rechterwang, en ze sluit haar ogen.

Mijn buik voelt gespannen. Ik wil opstaan om haar te gaan ondersteunen, maar dat doet haar vrouw al. Die neemt het blaadje over en buigt zich iets naar voren om in de microfoon te praten.

'We geloven niet dat Tatum dit heeft gewild.' Het klinkt bijna als een fluistering.

Ze heeft het over de zogenaamde zelfmoord. Janske is doodgestoken, en vlak naast haar hing Tatum. Ze had het bloed van Janske aan haar handen. Daardoor denkt iedereen dat Tatum Janske eerst heeft gedood en zich daarna heeft ... Nou ja, het is gewoon niet waar. Ze heeft dit helemaal niet gewild.

Ik kijk naar de gesloten witte kist in het midden van de zaal, en in gedachten ga ik terug naar een paar avonden geleden. We waren in Club Hype. Maeve, Gigi en ik kregen te horen dat we aangenomen waren voor de opleiding van STREET ACADEMY. Tatum waren we bijna de hele avond kwijt. Ze appte steeds dat ze ons zou opzoeken,

maar nadat bekend werd gemaakt dat zij niet was toegelaten, zagen we haar nergens meer.

De battle op het kleine, dodelijke schermpje.

De kruisjes door haar ogen.

Het bloed over haar wangen.

Maeve, Gigi en ik vonden een gang met een trap. Alles was er zwart. De enige kleuren kwamen van neonbuizen. Maar alle kleur verliet mijn gezicht toen ik Tatum's geschreeuw hoorde. Ze klonk alsof ze in nood was.

We renden naar boven om haar te redden, maar de deur ging net met een knal dicht. We probeerden hem open te krijgen door te trekken, te duwen en te schoppen, maar er gebeurde niks. Terwijl Tatum daar aan de andere kant was. En Janske ook.

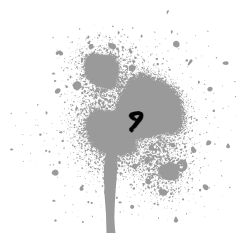
En nog iemand. De echte moordenaar. Degene die Janske, Tatum én Aysegül heeft gedood.

In een halfjaar tijd zijn we twee van onze beste vriendinnen verloren. En ik weet met alles wat ik in me heb dat het nog lang niet is afgelopen. Vanaf nu slapen we met één oog open en splitsen we niet meer op.

Uiteindelijk ging de deur vanzelf open. Het duurde even voordat we het doorhadden. We werden naar binnen gelaten, maar we zagen slechts twee personen. De derde was via een andere uitgang vertrokken.

Een vrieskou verspreidt zich door mijn armen, benen en dan mijn romp. Ik kijk opnieuw naar de kist, met een mooie foto van Tatum erop. Twee tellen later ben ik weer in de kamer, waar Janske met die gigantische hooivork op de grond ligt. En Tatum ...

Mijn tranen werken zich opnieuw naar buiten, en Maeve en Gigi,

die aan weerszijden van mij zitten, houden me vast.

Ze is dood. Onze vriendin is dood.

Het volgende liedje wordt ingezet, en het grote scherm boven de kist laat weer een foto van Tatum zien. Er volgen er een paar van haar met Maeve, Gigi, Aysegül en mij. En dan een van onze hele groep samen. Lachend. Ik weet nog dat we net een optreden hadden gedaan. We waren zo trots.

Ik doe mijn ogen even dicht om het gevoel terug te halen. Wij met z'n vijven. De tijd van ons leven. Opnieuw begin ik te huilen. Ik had niet eens door dat ik gestopt was.

Dan voel ik Maeve en Gigi naast me verstijven.

'Wat is dit, verdomme?' sist Maeve.

Ik open mijn ogen en kijk naar het scherm. Dat toont nog steeds dezelfde foto, maar nu zijn Aysegüls ogen doorgekrast met de bekende kruisjes. En dan zijn er opeens twee straaltjes bloed over haar wangen te zien.

Hetzelfde gebeurt een seconde later bij Tatum. Mijn hartslag versnelt en mijn armen beginnen scherp te prikken van de spanning.

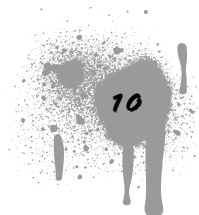
'Zet dit stop!' roept een van haar moeders. 'Stop deze vreselijke onzin!'

De man die verantwoordelijk is voor de techniek rent gestrest heen en weer en drukt steeds harder op het knopje van de afstandsbediening, maar de diavoorstelling gaat gewoon door.

Mijn ademhaling hapert, en met grote ogen staar ik naar de volgende foto. Ik sla mijn handen voor mijn mond, waardoor mijn schreeuw dof klinkt.

'Hou op!' gillen beide moeders nu.

'Stop hiermee!' roep ik.

Een paar tantes, ooms en andere familieleden zijn opgestaan en hebben zich omgedraaid. Of ze zijn het crematorium uit gelopen.

Een van Tatum's moeders rukt de afstandsbediening uit de handen van de man en gooit het ding naar het scherm, waardoor er een barst in ontstaat.

Wij zouden ook moeten opstaan en gaan. Niemand hoeft deze ellende nog een keer te zien. Maar ik kan mijn ogen niet van het scherm losrukken. Ik voel dat er nog iets gaat komen. En ja hoor, dan begint het pas echt.

De foto van Tatum verdwijnt eindelijk van het scherm, maar ik weet dat wat volgt niet minder erg zal zijn.

In witte letters verschijnt er een tekst.

ARME TATUM

Haar naam blijft staan, maar het eerste woord wordt vervangen door iets anders. Nu staat er:

GEKKE TATUM

Mijn kaken verkrampen. Waar gaat dit heen? Ik zoek Maeves elleboog voor houvast, want ik denk dat ik zo meteen out ga. Ik voel me duizelig worden.

GEVAARLIJKE TATUM

Tatum's moeders lopen helemaal overstuur naar buiten. De man, die nu geen afstandsbediening meer heeft om de powerpointpresentatie,

of wat het ook is, uit te zetten, geeft het ook op en gaat achter hen aan.

Dan zijn alleen Maeve, Gigi en ik nog over. Strak staren we naar het scherm.

MOORDDADIGE TATUM

Ik schud mijn hoofd. ‘Dat is ze niet!’ schreeuw ik.

Dan laat ik Maeve los en ren naar voren. Voor de witte kist draai ik me om en ik kijk naar boven. Iemand moet daar zitten. Degene die ons deze beelden laat zien, moet daar zijn. Die zit vast te genieten.

‘Kom naar beneden als je durft!’

Maeve en Gigi komen langzaam naar me toe gelopen, en Gigi maakt met een knikje duidelijk dat er iets nieuws op het scherm staat. Ik draai me weer om en kijk ernaar.

MOORDENAAR

Eerst staat het er één keer, en dan vermenigvuldigt het woord zich. Vijf keer, tien keer, dertig, honderd ... Tot het hele scherm gevuld is.

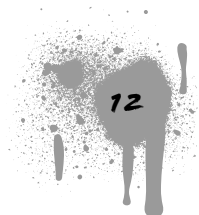
En dan verdwijnen de woorden. Het is voorbij.

Ik adem in en blaas heel langzaam uit. Dan zie ik opeens ons drieën op het scherm, van achteren gefilmd.

Hij is hier echt. Hij doet dit.

‘Wat wil je van ons?’ roep ik over mijn schouder naar boven kijkend, naar de plek waar hij zich moet verschuilen.

Ik bal mijn vuisten en ren de kleine zaal door, naar het gammele trapje. Het beweegt heen en weer onder elke stap, maar dat maakt me niet uit. Ik ga hem pakken.

Maeve en Gigi rennen achter me aan, en dan staan we met z'n drieën bij de computer die bepaalt wat er via de beamer naar het scherm wordt gestuurd.

**DACHTEN JULLIE DAT HET
HIERMEE ZOU STOPPEN?
DIT IS NOG MAAR HET BEGIN.
WIE VAN JULLIE SCHOPT
HET TOT FINAL GIRL?
IK KAN NIET WACHTEN.**